

ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟೊಂದು ಒಗಟಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ ನಂಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಬೇಕು?

'ಬೇಡ ಬಿಡಿ. ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ'

ಮಾವ ಕುಡಿದು ಕೆಳಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಶೀಲಾಳ ಕೈಯನ್ನು ಚಿದಾನಂದ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

'ನಿನ್ನ ಚಿಂತೆ ಏನೂ ಹೇಳ್ತೀಯೋ, ಇಲ್ಲೋ? ಹೇಳ್ತಿದ್ದೆ ಎರಡು ಬೀಗಿಂತೀನಿ ನೋಡು. ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಹುಳ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ನೋಡ್ಬೇಡ...'

ಶೀಲಾ ಅವನ ಕೈ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎದುರು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತಳು.

'ಅತ್ತಿಗೆ, ಅಂದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಬದುಕಿದಾಳೆ ಅಂತೀರಾ ಮಾವ?'

'ಈಗ ಅವಳ ವಿಷಯ ಯಾಕೆ?'

ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು ಶೀಲಾ. ಕೂತ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೊಡಕಾಡಿದಳು.

'ಹೇಳಿ, ಅವಳನ್ನ ಕಟ್ಟೊಂದು ನಿಂಗೇನಾಗ್ಬೇಕಾಗಿದೆ?'

'ಹಾಗಂದಕೂಡೆ ಸಂಬಂಧ ಸುಳ್ಳಾಗುತ್ತಾ ಮಾವ? ಯಾವತ್ತೋ ಒಂದಿನ ಅಪ್ಪನ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾಲು ಕೇಳೊಂದು ಅವಳು ಬರೋದಪ್ಪಾ. ಆಗ ನೀವೀರೋ, ಇಲ್ಲೋ ಬೇರೆ ಮಾತು. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾಲು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತಾ? ಕೊಡ್ತೀಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಕೋರ್ಟು, ಕೇಸು ಅಂತ ಅಲೀಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ದುಡ್ಡಿಗೆ ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕೋಕೆ ಹೋಗೋದು?'

ತನ್ನ ಸೊಸೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಚಿದಾನಂದನಿಗೆ. ಮತ್ತು ಅವಳು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯ ಕುರಿತು ಅವನು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

'ಅತ್ತಿಗೆ ಈಗಿರಲ್ಲ ಅಂದ್ಬೊಳ್ಳಿ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಅಂತ ಹೇಳೊಂದು ಬಂದ್ರೂ ಸಾಕಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ಪಾಡು ನಾಯಿಪಾಡು...'

'ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ ಅಂತೀಯಾ?'

'ಆಗಲೂಬಹುದು ಅಂತೀನಿ. ದುಡ್ಡು ಎಂತೋರಿಗೂ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತೆ ಮಾವ. ಅದರಲ್ಲೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು ಬಿಡ್ತಾರೆ?'

'ಆಸ್ತಿಗೆ ಬಾಯಿ ಕಳೆಯೋಳಾಗಿದ್ದೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಮಾಯವಾಗಿರ್ಬೇಡೇನೇ? ಯಾವತ್ತೋ ಬರ್ತಿದ್ದು...'

'ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಮಾವ, ನೀವು ಹಳೆಗಾಲದೋರು ಅಂತ. ಬೆಣ್ಣೆಲಿ ಕೂದಲು ತೆಗೆಯೋ ನಾಜೂಕು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಲ್ಲ.'

'ನಾನು ಅಷ್ಟು ದಡ್ಡ ಅಂತೀಯಾ?'

'ಛೇ ಛೇ, ದಡ್ಡ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಲ್ಲ. ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ, ಜಾಣತನಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ ಮಾವ. ಜಾಣರಾದವರೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತು ಅಂತ ಹೇಳೋಕಾಗಲ್ಲ.'

'ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾರಾಯ್ತೀ. ನನ್ನ ತಾಳ್ಮೆನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ಬೇಡ'

'...'

'ಹೇಳಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಿ'

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಚಿದಾನಂದನಿಗೆ ಸುಲಭದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮಗಳ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಮಗ ದೊಡ್ಡವನಾದ. ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಹಿಡಿದ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬಿದ ಸರೋಜಾಳೇ ಸಂಬಂಧದ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನೂ ತಂದಳು. ಸೊಸೆ ಮನದೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೀಲಾ ಮಾವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸೊಸೆ. ಮಾವನನ್ನು ಆಕರೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಭಾಮಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತುಂಬಿದಳು. ಚಿದಾನಂದ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಮೊಮ್ಮಗನ ಆಗಮನವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದರೂ, ಮೊಮ್ಮಗನ ಆಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಸರೋಜಾಳ ಮಗನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಉರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದು ಚಿದಾನಂದನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರ ತಂದರೂ, ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೊಸೆ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮಾವ ಗೆಲುವಾಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಆದಾಯದ ಚಿಂತನೆ ಅವಳದಾಗಿತ್ತು.

'ನೀವಿಬೇಕಾದ್ರೆ ಅತ್ತಿಗೆ ಈ ಮನೆಗೆ ಬರಲ್ಲ ಮಾವ. ಬರೋರಾಗಿದ್ದೆ ಯಾವತ್ತೋ ಬರ್ತಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳ್ತಿದ್ದು. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡ್ತಿದ್ದು.'

'ಬದುಕಿದ್ದೆ ತಾನೇ ಈ ಮಾತು?'

'ಬದುಕಿದಾರೆ ಅಂತ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳಿ.'

'ಹೂಂ'

'ಅವರು ಬಂದಿದ್ದೆ ಏನಾಗ್ತಿತ್ತು? ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದಾ ನೀವು?'

'ಏನೋ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲಪ್ಪಾ. ಆವಾಗಿನ ಸಂದರ್ಭ ಹೇಗಿರ್ತೀತ್ತೋ...'

'ಹೂಂ, ಅದೇ ಅದೇ. ಅತ್ತಿಗೆ ಹಾಗೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರ್ತಾರೆ. ನೀವು ಅವರನ್ನ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದೆ ಅವರಿಗೇನು ಲಾಭ? ಮೂರು ನಾಮು.'

'ಅಂದ್ರೆ?'

'ಅಯ್ಯೋ ಮಾವ, ಇಷ್ಟೊಂದು ದಡ್ಡತನಾನೆ? ಬರ್ತಿದ್ದು, ಮುಖ ತೋರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟು ಹಾಗೇ ಉಳೊಂಡಿದ್ದೆ ಏನಾಗ್ತಿದ್ದಿ ನೀವು?'

'ಮುಖ ತೋರಿಸ್ಬೇಡ, ಮತ್ತೆ ಈ ಕಡೆ ತಲೆ ಹಾಕ್ಬೇಡ ಅಂತಿದ್ದೆ.'

'ಅಲ್ಲಾ? ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ಹೋಗ್ಬಾದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟು ಕೆರಳೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಬಾದ್ರೆ ಅಂತ್ಲೇ ಅತ್ತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರದೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟೊಂಡಿರೋದು.'

'....'

'ನಾನು ದಡ್ಡಿ ಆದ್ರೂ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟು ನನಗೆ. ನೀವು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಆಸ್ತಿಯ ಪಾಲು ಕೇಳೊಂದು ಬಂದೇ ಬರ್ತಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು.'

ಬಹುವಚನ ಏಕವಚನಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಚಿದಾನಂದನಿಗೆ. ಸೊಸೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಗೋಜಲುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮಗ್ನವಾಗಿತ್ತು.

'ಅವಳು, ಅವಳು ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದು ಓಡಿ ಹೋದೋನು, ಈಗೂ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಆಗ್ಬೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ಬೊಳ್ಳಿ. ಏನಾಗ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಸಂಪಾದನೆಯ

ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಸು ದಕ್ಕದ ಹಾಗೆ ವಿಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ?'

'ಏನೋ, ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ.'

'ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸ್ಬೇ, ಇದಾಳೋ, ಸತ್ತಿದಾಳೋ ಸುಳಿವೂ ಕೊಡದೆ ಅಜ್ಜಾತವಾಸದಲ್ಲಿದಾಳೆ.'

'ಅವಳು ಅಜ್ಜಾತವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾನು ವಿಲ್ ಮಾಡಿಡ್ಬಾದ್ರೆ ಅಂತಿದೆಯಾ? ಈಗೂ ಮಾಡಬಹುದು.'

'ಆದ್ರೂ ಸಂಶಯದ ಲಾಭ ಅಂತ ಒಂದಿರುತ್ತಲ್ಲಾ? ಅವಳ ಸುಡ್ಡಿನೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನೀವು ಅವಳನ್ನ ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು ಅಂತ ಒಂದು ಅಂದಾಜು. ಅದು ಸತ್ಯ ಆದ್ರೆ ನೆನಪಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲದಿರೋಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಯೋಚಿಸ್ತಾರೆ? ಲಾಭ ಗಿಟ್ಟೀತು ಅಂತ ಪ್ಲಾನು.'

'ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನು ಪುಟ್ಟಿ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಅಂತೋಳಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಗೆ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸೋಳಾಗಿದ್ದೆ ಯಾವತ್ತೋ ಬಂದು ಕಾಲು ಹಿಡ್ಬೊತ್ತಿದ್ದು. ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳ್ತಿದ್ದು.'

'ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಹೇಳ್ಬೇಡೆ ಹೇಳ್ಬೇಡಿ ಮಾವ. ನಿಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟು ತಣೀದಿದ್ದೆ ಅನ್ನೋ ಭಯ ಅವಳಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ.'

'ಹೋಗತ್ತಾಗಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಟ್ಟೆ...'

'ಸಾರಿ ಮಾವ. ನಿಮಗೆ ಬೇಜಾರಾಗ್ಬಾದ್ರೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಒಳಗೇ ನುಂಗ್ಬೊತ್ತಿದ್ದೆ. ನೀವೇ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಿ...'

'ಆಯ್ತು ಬಿಡು. ನೀನು ಹೇಳ್ಬೊ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಯ್ತು. ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸೋಕೆ ಹೋಗ್ಬಿಲ್ಲ ನಾನು. ಕಣ್ಣಿಂದ ಮರೆಯಾದೋಳು ಮನಸ್ಸಿಂದೂ ಮರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು.'

'ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ, ಅದನ್ನ ನೀವು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳ್ಬೇಕಾ ಮಾವ? ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಕೆಡಿಸೋ ಯೋಚನೆ ದೇವರಾಣೆ ನಂಗಿರ್ಬಲ್ಲ'